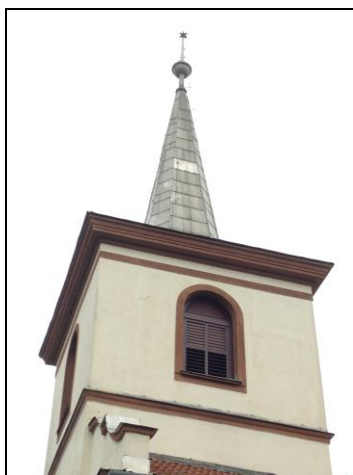


LÁMPÁS

A HATVANI REFORMÁTUS EGYHÁZKÖZSÉG LAPJA



KÉPES BESZÁMOLÓ



Őszi József presbiter testvérünk kicserélte a templomtorny zsalugáteres ablakait, majd ajándékként lambériával burkolta be a templomkarzatunkat is. A karzat megújulása Málovics Zsolt és csapatának munkáját dicséri.



Az idén is megtartottuk a szokásos gyermek napközis hetet. A munkatársakkal együtt nyolcvanán ebédelhettünk együtt a Kodály Zoltán Általános Iskolában. Az volt a benyomásunk, hogy a lelkesen éneklő gyermekcsapat hangját még a környező emeletes házak lakói is nagy örömmel várták és fogadták!



Szeretetteljes karácsonyi ünneplést kívánunk az Úrban!

A Lámpás Szerkesztői csapata

TANÍTÁS

Hogyan készülünk az Úr második eljövetelére?

Jézus és Pál apostol egyaránt szólnak arról, hogy az Úr második eljövetelekor egy különleges találkozásban lesz részük a keresztyéneknek. Akiknek a szíve erre kész lesz, azok felemeltetnek a földről, és úgy fogadják majd a visszaérkező Krisztust (Mt 24,40-42; 1Thessz 4,19). – Hogyan készülünk erre a nagy eseményre?

1. Légy biztos abban, hogy megtérő szíveddel átadtad életedet Jézusnak! Ez azt jelenti, hogy megbánod Isten előtt bűnnel terhelt életedet, s teljes bizalommal Jézushoz fordulsz, aki ezt mondta: „Jöjjetek énhozzám mindnyájan...” (Mt 11,28). Fontos, hogy ne csak azért térj meg, hogy legyen egy új kapaszkodód, hanem tedd királlyá Jézust életed trónján! Hiszen Ő szeret téged legjobban, Ő adta érted életét a kereszten.
2. Minden nap beszélj Jézussal, tehát imádkozz! Bátran vidd bűneidet Isten elé, és próbáld megbékelni mindenkivel, akit Isten eléd hoz (Mt 6,12)!
3. Törekedj az engedelmességre! Ha Isten feladatokat adott neked, akkor tégy meg mindent azért, hogy azoknak eleget tégy! Gondold át, milyen talentumot is kaptál! Azt naponta forgatnunk kell, mert egy napon lesz elszámolás (Mt 25,14-30).
4. Kérdezd meg magadtól: sikerült-e úgy élned az adott napon, hogy Jézus megnyilvánulhatott benned! Isten Országának vannak törvényei, s ha oda akarsz kerülni, akkor már most is igyekezz azok szerint élni. Ez vonatkozik a tiszta beszédre és gondolkodásra, az egész élet megszentelésére, – hiszen szentség nélkül senki sem látja meg Jézust örömben.
5. Missziói feladatunk van. Nehogy túlságosan későn jusson eszedbe elmaradt embertársaid hívogatója a megtérésre (Lk 16,27-28)!
6. Szeresd nagyon Jézus népét, az Egyházat, hiszen együtt leszünk majd az Úrral. Törekedj arra, hogy Isten népe erősödjön, tisztuljon és növekedjen egységben, hatékonyságban és lelki szépségben.
7. A Szentlélek eljött a világba pünkösdkor, te is légy telve a Lélekkel minden nap. A Szentlélek tanít meg a hálás életre, az erőteljes szolgálatra, Jézus szeretetére, hogy várd és meglásd Isten csodáit a hétköznapiakban (Ef 5,18).
8. Légy kész a szenvedésre! Jézust üldözték, követőit is gyakran üldözik. Csak arra vigyázz, hogy ne a saját butaságaidért szenvedj, hanem inkább Jézus szaváért, ha az Úr is úgy akarja!
9. Merj örülni! – Ez akkor lehetséges, ha van igazi reménységed. A mi lelki horgonyunk a megtörtént golgotai keresztdőzsozathoz kapcsol bennünket. Isten megbékélt velünk (2Kor 5,18), másfelől várjuk az Úr csodálatos megjelenését, amikor kimondhatatlan és dicsőült örömmel örvendezhetünk, mégpedig örökké (1Pét 1,5-9).

Dr. Tatai István
lelkipásztor

HÁLAADÁS ÉS BESZÁMOLÓK

RIPORT

Templomkertünk két helyen is térkő burkolatot kapott. A gyülekezeti ház előtere és a hátsó udvar sokat szépült!

Könyvtárszobánk is változott: új könyvespolc-rendszer került a falakra.

Baba-mama klub

„dicsérték Istent, és kedvelte őket az egész nép. Az Úr pedig napról napra növelte a gyülekezetet az üdvözülőkkel.” (ApCsel 2,47).

A hatvani református gyülekezetben már régebben is működött baba-mama klub. Ebben az évben ismét igényként merült fel e közösség újraalakítása, ahol az anyukák megoszthatják egymással az anyai lét során átélt tapasztalataikat.

Augusztusban az első alkalom során négyen



gyűltünk össze, s imádkoztunk, hogy az Úr legyen a közösség alapja és segítője.

Az októberi találkozóknak már kilenc tagúra gyarapodott

a klub létszáma, hála az Úr hívó szeretetének!

Miben különbözik, s ad többet ez a baba-mama klub a többitől?

A felmerülő kérdésekre, élethelyzetekre a Bibliában keressük a választ. Minden alkalomra igével készülünk, amely útmutatóul szolgál a közösséget érintő témákban. Emellett imában hordozzuk egymás gyermekeit, családjait.

Tesszük mindezt kéthetente csütörtökön délelőtt 9-11 óráig a gyülekezeti teremben egy kis süti, kávé s a gyermekek számára játék mellett.

A közösség teljesen nyitott; felekezeti, hiszen a katolikus, baptista, református, s még Istent kereső anyukákkal, így együtt vagyunk építő kövei a közösségnek.

Továbbra is nagy szeretettel hívunk minden közösségre vágyó anyukát kisgyermekével együtt, hogy egymás által tovább épülhessünk Isten szeretetében!

Nagy Zsuzsanna

Neked zeng a szívem

Lőrincz Hanna először egy szombati istentisztelet alkalmával ragadta meg a figyelmem. Jézusról beszélt olyan természetességgel, mintha csak ott állt volna előtte. Mosolyában mindig ott bujkál a derűs reménység, annak ellenére, hogy fiatalon meg kellett tapasztalnia, mit is jelent a veszteség.

- *Szia Hanna! Szeretném, ha mesélnél arról, hogyan kerültél az Úr Jézus közelébe.*

- Isten 2011-ben mindent úgy tervezett, hogy

Őt megismerjem. 2011

szeptemberében elkezdtem járni az Újhatvani Római Katolikus Általános Iskolába nyolcadik osztályosként. Ezt megelőzően nyáron felkeresett a lelkipásztorom, hogy szeretnék-e konfirmációs órára járni? Akkor még szüleim javasolták, hogy menjek, így beleegyeztem.

Szeptemberben



elkezdődtek a konfirmációs órák és az iskola, de időközben októberben édesanyám elhunyt. Nagy törés volt számomra az elvesztése, azt hittem, sosem sikerül ezt feldolgozni, de Istennek más terve volt velem. A tragédiát követően még többet kezdtem járni a gyülekezetbe, és rengeteg embert megismertem. Minél többet hallottam az Igéről, egyre többet szólt. Azt az úrt, amit édesanyám hagyott, Isten hetekkel később betöltötte. A megtérésem rengeteg formálódáshoz vezetett. Támadt az ördög, meg volt próbálva a hitem, de egyben teljesen biztos voltam: nekem kell Isten! Amikor májusban konfirmáltam, ajándékba kaptam egy Bibliát egy számomra nagyon kedves családtól. Aznap este Isten adott számomra egy Igét: „Gyászomat öröme fordítottad, leoldoztad gyászruhámat, és örömebe öltöztettél. Ezért szüntelen zeng neked a szívem, örökké magasztallak, Uram, Istenem!” (Zsolt 30,12-13). Ott vált teljessé az Úr számomra készített terve, Ő időben jött, hogy megmentsen.

- *Különleges történeted van. Nehéz lehetett ezt emberileg elhordozni. Azonban egy valami nagyon érződik rajtad: a "neked zeng a szívem". Hogyan kerültél a dicsőítő csapatba? Milyen hangszeren játszol?*

- A dicsőítő-szolgálat nagy fordulópont volt az életemben.

A szombati alkalmakkor eleinte csak a vetítést kezeltem, majd a dicsőítőcsapatnak szüksége volt egy basszusgitárosra, így én is bekerültem közéjük. A dicsőítés számomra nem csak egy szó, sokkal többet jelent: dicsőítés közben kapom a legnagyobb érintéseket Istentől. Megtanít minket a szeretetre és az együttműködésre. Hatalmas áldás számomra, amikor együtt mehetünk az oltárhoz.

- *Ugy tudom, a nyáron eljutottatok Erdélybe is, a Sarmaságba. Milyen üzenetet hoztál onnan haza?*

- Sarmaság volt számomra az év legjobb élménye, amit Istentől kaptam. Csodálatos emberekkel találkoztam ott, teli szeretettel és buzgósággal. A helyi ifi csapattal hamar összebarátkoztunk, rögtön megvolt az összhang közöttünk. Így ebben a három napban jó barátságok, igazi testvéri kapcsolatok alakultak ki. Egy melegszívű családnál laktam, a családban élő lánnyal a mai napig beszélgetek, és építjük egymást a hitben.

- *Kérdeznék a világi életedről is. Melyik iskolába jársz? Van lehetősége egy mai fiatalnak az evangélium hirdetésére?*

- Budapestre járok, a Schola Europa Akadémiára, irodai asszisztensnek tanulok, ez az első évem. Nagyon szeretek beszélni az Úr Jézusról a barátaimnak, mindenki tudja, hogy mennyire fontos nekem Isten és a gyülekezet. Nagyon sokszor próbáltam bizonyágtételekkel bátorítani másokat, és megismertetni a barátaimmal, kit is imádok én annyira. Mindig próbáltam úgy megközelíteni őket az Igével, hogy ne érezzék nyomásnak, se ráerőltetésnek. Nagyon sok barátomat elhoztam már a gyülekezetbe, de nem dönthetek helyettük. Próbálok mindenkinek megmutatni, hogy Isten mennyire hűséges, és mennyivel csodálatosabb, mint ez a világ. Általában mindig a dicsőítéssel keltem fel az érdeklődésüket, sokan nem tudták, hogy Istent így is lehet imádni. A mostani iskolában még nem alakult ki bennem az a nyíltság, hogy közvetlenül tudjak beszélni az Úrról. Rengeteget imádkozom azért, hogy ebben a sötétségben tudjak kislámpás lenni. Isten formál, és hiszem, nagyon sok olyan alkalmat fog még adni, ahol helyt kell állnom, és felvállalhatom az Ő nevét.

- *Köszönöm Hanna a beszélgetést! Egy igével szeretnék áldást kívánni az életedre: „...Uram, de akik téged szeretnek, tündököljenek, mint a kelő nap az ő erejében!” (Debóra éneke)*

Bucsuné Kuti Marietta



Egy átadott élet

Egy az Úrnak átadott életű családapát szeretnék most bemutatni gyülekezetünknek: Kátai Zoltánt és feleségét, Veronikát, akik fiukkal, Ádámmal együtt közel öt éve járnak gyülekezetünkbe.

- *Zoli, hogyan ismerted meg az Urat, ki vezetett közel hozzá?*

- Először is köszönöm a kérdést. Az Úr megismerése az életemben viszonylag hosszú folyamat volt, ami még mindig tart és tartani fog, mígnem majd egyszer színről színre láthatom a drága Úr Jézust. Gyermekkorom óta jártam vallásórára, olvastam a Bibliát, és kerestem az Urat. Abban a tudatban éltem, hogy én egy jó keresztyén életét élem.

Az egyetemi éveim alatt ismertem meg Verát, a feleségemet, és próbáltam neki is átadni az örömhírt. Azonban az igazi áttörés mindkettőnk életében itt a gyülekezetben következett be.

Rádöbentünk, hogy az itteni testvérek között sokan valami olyasmit hordoznak szívükben, ami nekünk nincs. Igazából a Jézusban való élő hitük és a Szent



Lélek erejében való járás fogott meg bennünket. Ez indította el a mi szívünkben is a vágyakozást. Körülbelül egy évet imádkoztam, amikor az Úr egy izraeli utazás során megérintett Szentlelkével és teljesen betöltött.

- *Az Úr iránti vágy már korábban is ott élt benned, ezt nagyon jó hallani. Hogyan találtatok meg gyülekezetüket, hiszen nem vagytok hatvaniak?*

- Igaz, hogy nem vagyunk hatvaniak, de én ebben a városban dolgozom. Először csak interneten hallgattam a hatvani igehirdetéseket, melyre Vera hívta fel a figyelmem. Ezek adták meg a kezdő lökést. Később eljöttünk egy szombati alkalomra is. Azt éreztük, hogy a közösség él, mégpedig nagy hittel. Szinte mindenki úgy imádkozik és tesz bizonyosságot, mint ahogy azt addig ritkán hallottuk. Az alkalmak utáni beszélgetések során egyre szomjasabb lettem Isten ismerete, az Úr szabadsága az Úr ajándékai után. Innen már nem volt visszaút...

- *Mi is sok áldást kapunk rajtatok keresztül. Milyen gyülekezeti szolgáltatásokba kapcsolódtatok be az eddigiétek folyamán?*

- Jelenleg a gyerekórákon segítünk be, megpróbálva átadni a felnövekvő nemzedéknek az örömhírt, elplántálni kis szívükbe a mustármagot, amely majd remélhetőleg fává lesz.

- *Említetted, hogy az Úr sokat formált téged megtéréseid óta. Miben nyilvánul ez meg?*

- Úgy gondolom, hogy első lépésként türelemmel és az Ő mindent felülmúló békességével ajándékozott meg. Teljesen felborította az addigi prioritásokat az életemben, lecserélte az életem trónján az Én-t az Úr Jézusra.

Ezzel párhuzamosan elültetett a szívünkbe egy hatalmas vágyat, hogy Őt minél jobban megismerhessük. Szeretnénk látni és hallani akaratát, hogy hittel meg is cselekedjük azt. Ezért könyörgünk mindennap.

- *A munkahelyeden csoportvezetőként elindítottad heti rendszerességgel a reggeli imaórákat. Hogyan befolyásolja ez a mindennapi munkádat és a munkatársaidal való kapcsolatodat?*

- Az imádságnak nagy ereje van, amit kézzelfoghatóan megtapasztalhatunk a különböző vevői auditok kimenetelén, de volt már gyógyulásra is példa. Egyébként ez a kis társaság igen színes. Különböző felekezetekből verbuválódtunk, de nem ez a lényeg, hanem az, hogy Jézus nevében jövünk össze hétről hétre, hogy Vele találkozzunk. Az alkalmak hangulatát talán az egyik volt kollégánk megjegyzése jellemzi a legjobban: „A péntek reggeli összejöveteleket soha nem fogom elfelejteni. Úton tartottak akkor is, mikor hajlamos lettem volna elhagyni a jó utat...”

- *Kaptál-e az Úrtól az életedre vonatkozóan különleges elhívást és ajándékot?*

- Az egész új életünk hatalmas ajándék. Egyik istentiszteleten arról beszélt lelkipásztorunk, hogy megkérdezhetjük az Urat arról, milyen utat szánt nekünk. Azonban a válasz elfogadásához is legyünk nyitottak! Ekkor az Ezékiel 3,17-21-ből az órállói feladatot hozta elő az Úr, ami nem egy könnyű és kellemes feladat. Ezt csakis az Úr Szentlelkével és végtelen szeretetével lehet betölteni.

- *Kedves Zoli, köszönöm a beszélgetést. Maradj példa a családotban, a munkahelyeden és a gyülekezetben egyaránt. Áldjon meg téged az Úr!*

Tóth László



Egy hálás szívű ember

- *Kedves Zoli bácsi! Nagyon örülök, hogy elvállaltad a beszélgetést, és ily módon is megismerhet a gyülekezetünk és a Lámpás újság olvasói. Mesélnél egy kicsit magadról, a családotról?*

- Juhász Zoltánnak hívnak, 63 éves nyugdíjas vagyok, de nagyon szeretek dolgozni, és hála Istennek, még mindent meg tudok csinálni. Három gyermekkel és kilenc unokával ajándékozott meg az Úr. Mindhárom gyermekem megtért. Dóra a családjával együtt ide jár a gyülekezetbe.

- *Elmondanád röviden megtéréseid történetét?*

- Sokáig ateista voltam, míg egy létráról történt leesésem után elgondolkodtam, hogy ha semmi sérülés, zúzódás nincs rajtam, az ellentmond mindannak a fizikai, természeti törvénynek, amiben eddig hittem.

Ezután kerestem a magyarázatot több helyen is, míg a kereszténységben, Istennél találtam meg a választ. Több gyülekezetben megfordultam, de itt találtam meg az igazi otthonomat. Először a kékkeresztes alkalmakat kerestem föl, voltam Dömösön is, és sikerült teljesen megszabadulnom az alkoholtól. A megtérésem úgy négy éve történt, pontos dátumot nem tudok.

Azóta mindenért képes vagyok hálát adni az Úrnak, különösen az alázatos szívért, amit formál bennem. Köszönöm a gyülekezetnek is, hogy elfogadott és befogadott.

- *Említetted, hogy gyülekezetünk lett a lelki otthonod. Mely alkalmak vonzanak leginkább?*

- A kékkeresztes csoportnak tagja vagyok. Nagyon szeretem ott a beszélgetéseket, az elhangzó bizonyosságokat. Ha tehetem, minden alkalmon részt veszek. Szeretem az istentiszteleteket, leginkább az ige felolvasását, hallgatását. Sokat tanulok az ige magyarázatából, így formálja Isten az életemet.

- *Emellett jársz a konfirmációs alkalmakra is. Hogyan érzed magad ezeken az alkalmakon?*

- Nagyon tetszenek ezek az alkalmak is. Mivel református lettem, szeretném minél inkább megismerni egyházunkat is. Ezeken az alkalmakon áttekintést, új információkat kapunk az egész Bibliáról, hitünkről. Az úrvacsorai közösségben szeretnék úgy részt venni, mint konfirmált, vallást tett ember.

- *Köszönjük, hogy ezzel is szeretnéd elkötelezettségedet kifejezni*

gyülekezetünk irányában. Milyen szolgálatokban veszel részt?

- Nagyon szeretek fizikai munkát végezni, így a kertgondozást, a sövény nyírását, fűnyírást is szívesen végzem. Jó látni az elvégzett munka eredményét a kertben.

- *Említetted, hogy szeretsz*

beszélgetni, megosztani a gondolataidat másokkal. Milyen üzenetet küldesz gyülekezetünk tagjainak?

- Legelőször is, hogy legyenek mindenért hálásak. A testi és a lelki dolgokért egyaránt. Sokat imádkozzanak, adjanak hálát Istennek mindenért. Legyen az ige mindenki számára egy tükör, amiben megláthatjuk az Urat és magunkat is. Egy ige vezet mostanában „Keress az Isten országát és az Ő igazságát”. Találja meg mindenki az Urat!

- *Köszönöm szépen, hogy megosztottad velünk gondolataidat. Áldjon meg téged az ÚR!*

Tóth László



BIZONYSÁGTÉTEL

Krisztus jó illata vagyunk Isten dicsőségére

(2Kor 2,14)

Hittanóra előtt le szoktam menni az elsős hittanos kisgyermekemért. Amikor kinyitottam az osztályterem ajtaját, néhány gyerek hozzám futott, és kedvesen köszöntek. Jött egy kislány, aki hangosan és többször is szólt hozzám: „Kérdezd meg Istentől, hogy meggyógyulok-e?” Lehajoltam hozzá és megkérdeztem tőle, hogy mi a betegsége? A kislány megmutatta a karját és azt mondta, hogy „mindenhol ilyen van a testemen”. Megígértem neki, hogy imádkozni fogok érte, s kértem, hogy ő is imádkozzon. Jól esett, hogy tudta, én megkérdezhetem az Urat. Hazaértem és imádkoztam érte.

Az ÚR szólt hozzám Igéjével: „Istennek minden lehetséges (Márk 10,27). Másnap egy szép igekártyára írtam a kapott Igét és odavittem neki. Az osztályterem előtt együtt imádkoztunk, hogy az ÚR Jézus gyógyítsa meg őt. Imádság közben zajt hallottam, jöttek a gyerekek és az osztályfőnök is. Amikor az imádság végén együtt mondtunk Áment, akkor a kedves osztályfőnök bácsi is mondta az Áment. Olyan szép volt, hogy az iskola folyosóján hangzhatott az imádság!

Egy héttel később megint lementem az osztályba. Jött a kislány és azt mondta, hogy Isten jót tett?! Gondoltam, mit jelent ez a közlés. Kérdés vagy tényleg valami történt vele? Másnap megkerestem őt és érdeklődtem, miért is mondta, hogy Isten jót tett. Erre azt felelte: Isten jót tett vele, tényleg jobban érzi magát. Hála Istennek, a kislány szájával vallja, hogy jó az ÚR!

Hiszek abban, hogy meg fogja gyógyítani az ÚR, ezért ma is imádkozom érte.

Jang BoKyeung

Jézus nevében erő van!

Szeretnék veletek megosztani egy történetet, amelyet idén júniusban (2016) éltem át. Egy koncerten az egyik kedvenc énekesem egy a hatalmas tömeg élén arról énekelt, hogy egy sereg van születőben. A dal nagy hatással volt rám és valósággal éreztem a tagjaimban, amint a Szentlélek kiáradt az egybegyűltekre.

Az ének végén az előadó rendhagyó módon felszólította az ott lévő „sereget”, hogy hitben lépjen ki, és Jézus Krisztus nevében imádkozzon azokért az emberekért, akik felemelt kézzel jelezték, hogy valamilyen betegségben és bajban szenvednek.

Én is felemeltem a kezem, ugyanis a koncert előtti napokban esténként annyira éles fájdalmat éreztem a bal csípőmben, hogy néha még az ágyban megfordulni is nehezemre esett. Felemeltem hát a kezem imádsággal, teljes hittel, hiszen az Úr már az előző évben Mátraházán meggyógyította a jobb csípőmet. Így semmi kétségem sem volt afelől, hogy az Úr ismét segíthet rajtam. Az ima után a bal csípőm is rendbe jött!

Azóta néhanapján, amikor bármilyen enyhe fájdalmat érzek a csípőmben, azonnal megvallom, hogy az Úr az én gyógyítóm, és ellene mondom a Sátánnak, aki szeretné ellopni ezt az ajándékot. Ilyenkor a fájdalom nyomban megszűnik.

Mi a tanulság mindebből? Sokszor nem elég csupán elfogadni az ajándékokat, hanem meg is kell azokat tartani. Ugyanis az ellenség mindig közelünkben settenkedik, hogy elvegye Jézus szabadítását.

Dicsőség az Úr Jézusnak, akinek a nevében felfoghatatlan erő és hatalom van. Van-e elég hitünk ezt használni?

Kátai Zoltán

Isten szólt hozzám!

Egyik istentiszteletünkön Pál apostol Rómaiakhoz írt levelének egy szakasza volt a tanítás témája (Róm 7,12-25), amely a belső ember bűnnel szemben való tusakodásáról szól. Ebben a részben olvashatjuk, hogy „nem azt teszem, amit akarok: a jót, hanem azt cselekszem, amit nem akarok: a rosszat”. E két erő nem más, mint a már újjászületett belső emberünk és az ó-emberünk folyamatos küzdelme. Arról is hallottunk, hogy ezek a megpróbáltatások egy Krisztusban éppen csak elindult személyt könnyen lesodorhatnak az útról, sokan emiatt el is pártolnak a keresztény élettől.

Hallgatva az igehirdetést tudtam, hogy mindez Isten személyes üzenete számomra. Ugyanis éppen a közelmúltban – bár nagyon szégyellem bevallani, – a rám nehezedő nehézségek miatt egyre gyakrabban elkeseredtem. Kilitástalannak tartottam a jövőm, és nem éreztem azt, hogy különösebben haladnék előre a megszentelődés útján. Én magam sem érzem jól magam, és valószínű, Istennek sem tetszett így az életem. A kétség is megfogalmazódott bennem: mi értelme ennek az életemnek, amit „kereszténység” címszóval teszek?

Még az imádság erejét és létjogosultságát is megkérdőjeleztem, mondván, hogy „úgyis minden úgy lesz, ahogy az Úr akarja”. Mindentől természetesen még mélyebbre kerültem. Arra is gondoltam, hogy vannak olyan barátaim, akik nem is járnak az Urral, mégis látszólag teljes életet élnek: van már például családjuk, gyerekeik stb., nem úgy vannak, mint szegény én, aki olyan sokat nélkülöz.

Mindezek után a következő ígét kaptam az Úrtól: *„Vakmerően beszéltetek ellenem – mondja az Úr. Ezt kérdezitek: Mit beszéltünk ellened? Azt mondtátok: Hiábavaló az Istennek szolgálni, mi haszna, hogy teljesítettük, amit elrendelt, és gyászban jártunk a Seregek Ura előtt? Inkább a kevélyeket tartjuk boldogoknak, hiszen a gonosztevők gyarapodnak, kísértik az Istent, mégis megmenekülnek. Amikor erről beszélgettek egymás között azok, akik félik az Urat, az Úr figyelt és meghallotta. És beírták egy könyvbe az Úr előtt emlékeztetőül azokat, akik őt félik és megbecsülik nevét. Az én tulajdonommá leszek – mondja a Seregek Ura – azon a napon, amelyet elhozok. Könyörületes leszek hozzájuk, amilyen könyörületes az ember a fiához, aki tiszteli őt. Akkor ismét látni fogjátok, hogy különbség van az igaz és a bűnös között, az Isten tisztelői és az őt nem tisztelők között... fölragyog majd az igazság napja számotokra, akik nevemet féltitek, és sugarai gyógyulást hoznak”* (Malakiás 3,13-18; 20).

Az Úr irgalma tényleg minden nap megújul. A sötét gondolatok és érzések után Isten a fenti ígék által, valamint a vázolt istentiszteleten keresztül szólt hozzám. Megerősítette bennem azt, hogy van értelme a küzdelemnek és a szenvedésnek, mert Hozzá bármikor kiálthatok segítségért. Aki mindvégig kitart, az üdvözülni fog. Dicsőség az Úr Jézus Krisztusnak mindörökké!

Katona Edina (Boldog)

VERS

Imádság szent tűzért

Imádkozunk hozzád Mindenható Isten,
Dicsőítsed Fiad földön és az égen,
Dicsőítsed Fiad, igaz Megváltónkat,
Kire a Szentlélek megnyugodva szállott.

Dicsőítünk Téged Szent Lélek Úr Isten,
Várjuk, hogy szent tüzed minket bekerítsen,
Tüzed legyen velünk, áldott hódolókkal,
Hogy hirdessük Jézust, az éltetőt jobban!

Zengjen ajkainkról dicsőítő ének,
Te vagy Szentháromság, Isten földön, s égen,
Uralkodjál minden esendő halandón,
Boldogság lehessen minden földi honban!

Guba István



Térdelve

Atyám, ha nem bánod, én most letérdelek.
Imára fordítom fáradt tenyeremet.
Kérnék sok dolgot, de már nincs is mit,
megadtál mindent, jót és jobbat is.

Tanultam, utaztam, nevettem és sírtam,
gyönyörű világot, mind-mind Tőled kaptam.
Gyermekek, mit kértem, boldogan neveltem,
unokáimat is karjaimba vettem.

Kicsi öreg férjem, ő van nekem „magnak”,
hálát adok érte, de hitet még kaphat.

Szemem homályos, de nem is bánom,
már tudom, hogy csak Téged kell látnom.

Bárányné Zsuzsa

SZÓRVÁNYAINK ÜZENETE

Kedves Testvérek!

Isten számomra hamar nyilvánvalóvá tette, majd el is hívott, hogy a gyermekek között szolgáljak. Azt gondolom, ehhez kaptam tőle talentumot. Sokáig nem tudtam, miként fog ez megvalósulni, hiszen nem volt pénzünk, hogy elkezdjem a főiskolát. Amikor már épp feladtam volna, elém küldött egy anyukát, aki felajánlotta, hogy anyagi támogatást nyújt nekem az óvodapedagógia szak elvégzéséhez. Így kerültem a főiskolára. Mindez csak a kezdő lökés volt, hisz azóta nem volt szükségem a hölgy további támogatására. Istentől kaptam munkát és ösztöndíjat is.

Nagyon nehéz volt a munkám, nem ismertek el, és sokszor megalázva éreztem magam. Ezután jött a nagy felismerés: Isten már akkor mindent eltervezett, amikor nekem még fogalmam sem volt semmiről. Egy olyan szobába kerültem, ahol az egyik lány szintén hívő, és a családja is. Miután már fél éve voltam az előző munkahelyemen, a szobatársam által lehetőségem nyílt egy református családhoz elmenni két kisfiúra vigyázni. Nem volt még ilyen jó helyem. Dicsőség az Úrnak, hogy tökéletes az időzítése.

Ő mindig mindenből a legjobbat tudja kihozni. Abban a pillanatban, amikor igazán Istenre tudtam figyelni, amikor az Ő országát kerestem, és Ő került az életem középpontjába, megláttam azt, hogy Isten nem hagy el minket. Azt szeretné, ha sikeresen megvalósulnának tervei velünk. Tehát merjünk vele járni életünk minden területén, hiszen vele valóban győztesek lehetünk!

Kovács Enikő
Bátonyterenye

„Az Úr az én pásztorom...” (Zsolt 23)

Sok évvel ezelőtt, 1998 februárjában megbetegedtem. Gyógyíthatatlan betegséget állapítottak meg, ami egy korábbi műtét után fertőzött vér útján került a szervezetembe. Több kezelés során sem sikerült meggyógyítani.

Az ÚR elé tettem minden gondom és betegségem, hiszen tudtam, Ő az, aki segít rajtam. Az ÚR csodákra képes, ha szívből hiszünk benne. 2016 júliusában újabb kezelést kaptam, és október közepén megtudtam, hatásos volt a küzdelem. Az ÚR megsegített! Az eredményem, amire sokat vártam, vírusmentes lett!

Hálát adok az ÚRnak, hogy segített, és nem vesztettem el a hitemet!

Gál Károlyné, Marika
Bátonyterenye

Minden a javunkra van

A minap kiderült, hogy új szobatársat fogunk kapni. Én és a szobatársnőm nem túlzottan örültünk a hírnék, már olyan jól berendezkedtünk, és egyébként sem volt kedvünk alkalmazkodni még valaki máshoz. Mindeközben én a bölcsességfogammal küzdöttem már napok óta.

Vasárnap költözött be az új lány, aki azonban megérkezésének percétől áldássá lett az életemben. Hittel teli keresztyén lány. Végre nem vagyok egyedül! Ezután bűnbocsánatért esedeztem Istenhez gonosz gondolataim miatt, és ő meg is vigasztalt engem: „Azt pedig tudjuk, hogy akik Istent szeretik, minden javukra szolgál, azoknak, akiket elhatározása szerint elhívott.” (Róma 8,28). A bölcsességfogam még aznap rendbejött. Dorkával együtt járunk az egyetemi gyülekezetbe. Az Úr csodálatos, mindent a javunkra tesz! Ehhez egyszerűen nem férhet kétség!

Pádár Fanni (Bátonyterenye)

Egy kicsi gyermek bizonyágtétele

A nagymamám otthonában találkozok hosszú évek óta az apci szórvány-gyülekezet, így én is szinte minden alkalommal ott vagyok. Most egy kis történetet szeretnék megosztani két és fél éves kislányommal kapcsolatban.

Emőke szereti lapozgatni és nézegetni a kis képeskönyveket. Én napközben teszem a dolgom, végzem a házimunkát, mint minden anyuka. Kint van az asztalunkon egy kis kék Biblia. Emőke még csak éppen elkezdett beszélni, amikor felfigyelt a Szentírásra, kihozta a konyhába, kicsi asztalára tette, majd így szólt a könyvre mutatva: „igaz”, ez igaz.

Meglepődve néztem rá és örömben felnevettem. Egy ilyen pici gyerek sokunkat taníthat még! Ma már beszél és dalocskákat is tud, sokat olvasok neki, és ott marad előtte a Biblia is.

Vozár Emőke (Apc)

Kornéliusz-evangelizáció

Ezen a nyáron is tartottunk négy Kornéliusz-evangelizációt. Voltak új elindulások és lelki érintések Bátonyterenyén, Ecséden, Lőrinciben és Jobbágyiban, de az is világos, hogy tehetnénk többet a létszám növelése érdekében. Milánóból érkeztek hozzánk dél-koreai vendégek, akik velünk együtt hirdették Isten szavát.



HIVOGATÓ

December 4-én vasárnap 16-kor templomunkban „Adventi hálaadás Jézusnak”, majd városi rendezvényként gyertyagyújtás a Kossuth téren 18:00-kor.

December 17-én szombaton 16-kor Családi-szórvány karácsonyt tartunk templomunkban. Autóbusz indul: Bátonyterenyéről 14:30-kor, majd megáll
Taron 14:40-kor,
Pásztón 14:50-kor,
Jobbágyin 15:00-kor.

A szórványokban a szokott rend szerint lesznek az ünnepi istentiszteletek:

Kerekharaszton	11-én 3-kor
Ecséden	21-én 3-kor;
Petőfibányán	18-án 3-kor;
Heréden	25-én fél 9-kor;
Bátonyterenyén	25-én 11-kor;
Jobbágyiban	25-én 3-kor;
Taron	25-én fél 5-kor;
Pásztón	25-én 3-kor;
Apcon	25-én fél 5-kor;
Szirákon	26-án 10-kor;

Hatvani ünnepi istentiszteleteink:

24-én Szentestén 18-kor;
Karácsony mindkét napján 10-kor;

december 31-én Óév este 18-kor
január 1-jén Újév 10-kor



Felelős szerkesztő: Dr. Tatai István
Tördelő-technikai szerkesztő: Petrovics Benedek
Nyelvi korrektor: Kővári Éva
Honlapszerkesztő: Fonyódi Imre



Munkatársak: Bo Kyeung, Fonyódi Imréné,
Kuti Marietta, Nagy Zsuzsanna,
Pádár Zoltán, Tóth László

Kiadó: Hatvani Református Egyházközség
Szerkesztőség: 3000 Hatvan, Dózsa tér 9. Telefon: 37/342-327
A Hatvani Református Egyházközség számlaszáma: 11705008-20381477
A LÁMPÁS honlapunkon is olvasható: hatvanref.hu
A cikkeket a hatvan@reformatus.hu címre várjuk.

